

Megjelenik minden szombatnapon másfél iven sokféle képekkel ellátva.

Előfizetési ár: Egész évre jan.—decz. 6 frt., 6 hóra 3 frt. és 3 hóra 1 frt 50 kr. Előfizetheti minden postahivatalnál és könyvtárnál **Kiadó-hivatal:** Pest, barázkotere 7-ik szám. **Hirdetések díja:** 4 hasábos nonperaille sor 10. kr.

Hirdetések felvételnek: **NASCHITZ JAKAB**, hirdetményi irodájában, Pest, József-tér 12-ik szám a. a hirdetésekkel illető közönséges és pénzes levelek szintén Naschitz J. irodájába czimezendők. **Bécsben, saját főgynökségünkben** Kärntnerstrasse 8. sz. I. em. (**Naschitz Jakab** fők-üzletében.)

25-dik szám.

Junius 15-én 1872.

XXIV. kötet.

A szerelmes man-da-rin.

— Ko-kin-ki-na-i románcz. —

Nemkisasszonyoknak zing-zeng-zöngi

Din-den-don Pedró Bajuszkádó.

Bud-hán a sárga folyam partjain
Lakott By-tó Y-stók a man-da-rin,
Kinél nyakacsigáig ért a homlok,
De onnan kezdve hosszú czopfja omlott,
— Szép czipf-czepf-czopfot hordott.

Hölgyeknek kedves volt a man-da-rin:
Bu-gil-lárjában van sok kan-da-rin! *)
Szépnek mondák a mandarinság óta,
Ő kedves mindnek; néki egy: — Sa-ró-ta.
— S ezt sokszor átkaróta.

Nincs párja lábacskaínak Kinában!
Eped sok ifju szerelmi kinjában.
S hej! Y-stók szíve is oly lángban füstöl,
Hogy emlékérmét veret szerelmükről
— Jó kínai ezüstből.

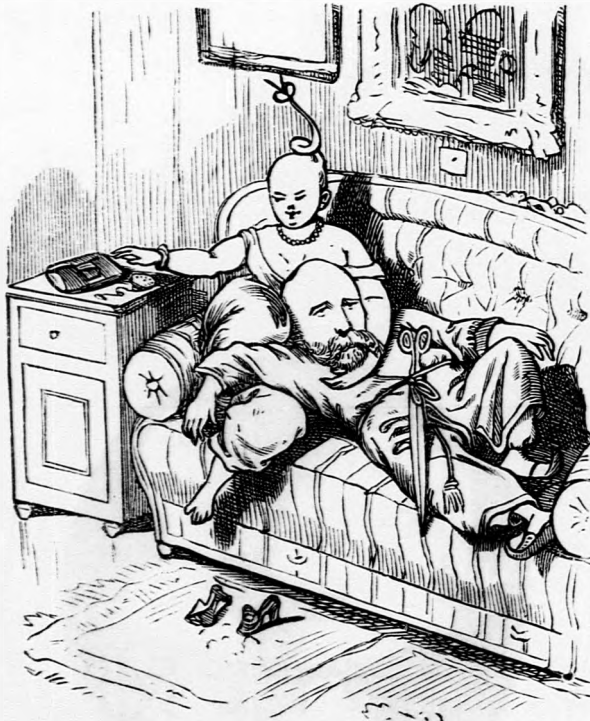
*) Pénz nem Sinában.

Komorna volt a lány, de nem komor.
S Y-stók épp vig szeszélyeért bomol.
S hogy kedvét töltse: sok rummal theázgat,
S kedvét addig tölté, míg el nem az' csak.
— A z akkor tárczában kotorászhat!..

Y-stók addig addig legénykedett,
Mig, Istók báré, agglégényke lett.
»Nősülni kék!« gondolta. S küld suttyomban
Egy fő-kasztbéli hölgynek a Sin honban
— Karikagyűrűt nyomban.

Csinynek Sa-ró-ta ám veszi neszit.
»Na, var-ta-pi-szl! spek-tá-kel lesz itt!
Tiz k ö r m ö m, állj bosszút hűtlen hitványon,
Aztán u s g y é!«.. s szüm csak t é g e d kívánjon:
— Sva-li-zsér ka-pi-tá-nyom!..«

Hogy délutánra Y-stók haza mén,
Nan-king-slaf-rokban elnyul kan-a-pén.
»Keress fejemben!« hölgyéhez sohajtott;
S fejet ölébe, — s nacht-kaszt-liba hajtott
— 40000 uj bankót!

Szól búsan az: »Te nem szeretsz, By-tó!«
»»Volnék ugy akasztófárávaló!«
»Hát bizonyítsd be!« »»És miként? lelj módot!
Kit nevezek ki?« »Senkit; — adj egy k ó c s o t!«
— »»A pénzhez? Inkább csókot?«

No jó. Nem nyervén meg a mandarint,
Megvárja, míg az délálmba ring.
Kulcsot kicsen csendben, nem ejtve hangot,
S — tiz ily körmöt nem lát se Hong-se Bang-kok!
— Elcsízel minden bankót!

A nacs-csám aztán vígan búcsuzik,
Tiz körmével hint gracieuse pusztit. —
Csak későn látja Y-stók, hogy mi fekszik
A tárczában? — semmi! »»Hah, ki cselekszi?
— Te tudd ki Thá-isz Le-xi!

Te tudd ki Le-xi, fő-fő-darabont,
Ki vitte el sok bankó darabom?« —
Mond Le-xi: »Hol tartád a bugyillárist?«
»»Kasztlimban.« »Úgy az a Julis vagy Máris....«
— »»Ejh! ez csak lárifári!«

De Le-xi nem hamar jóhiszemű,
Bolond Istókként. Söt lesz százszemű.
S a szobaszust megcsipte rittig, zikker,
Pezsgőzve svaliszérral és stricikkel,
— Köztük Spiczig Iczikkel.

Fogá varkocscsát. S By-tóhoz vivé.
Az szétcsapá kezét mint egy W,
Ijedben szólt. »»Ó jé, szent Bráh-ma Pu-tra!
Ha ezt tudom!... Du-tyi-ba lesz ő dugva,
— S én bujhatok a sutra!

Igy véged, oh szerelmi szép mutyi,
Mert vár a szívemszottyira hűs dutyi!
S hozzá még: a hajdú ráránt nagy tussal,
S talpacskájára húz — csak győzze szuszszal —
— Kemény bim-bem-bambuszszal!

Jegygyűrűm vissza küldik; huzhatok
Ujjamra már akár tizenhatot!
Tárczám üres, letészem hát, hisz jobbra
Nem méltó már; s ujság ezt üti dobra,
— Bármint mondjam: »nye dobre!«

Sa-ró-ta, hej! mért kellett laj-di-nánt:
Mért járt kis lábad roszbán, tu-li-pánt? —
Most már csak azt studírozom magamba:
Vajon bedőljek é e yataganba?
— Avagy szonika üssem a hasamba?«

Csász. Királyi Pál litániája.

»Mandátum letele!« hangzik bús letenye.
»Instállak, válassz meg Letenye!
Válaszol Letenye:
»Nyetenye!

Tallérossiáda.

Azt hittük eddigelé, hogy Zebulon egyetlen a világon, csak a kedves tót Tallérossi existál. De ő sem a Csáki szalmája ám, Tivi jelöltünk, a porosz Tallérossi!

Rajta leszünk, hogy korteskedésével csak falra hányja a löcsei borsót.

A löcsei jobboldali választók.

Még se bunda a bunda!

Fázott volt a Hrabár. Bundát csent el melegedni.
Igy a hűvösre került. Lett neki most melege.

Nem mindegy.

Az én Virgilius Marc druszám a Fámát nevezte volt százfűlűnek.

Engem Virgilius Maródit pedig a Fáma nevez százfűlűnek.

Szilágius, a ki választás előtt buktam meg.

Egy pesti Demanx az epsomi löversenyen.

A »Budapesti Közlöny« kapta magát, tudósítót küldött ki a Derby-verseny megbámulására, ki a többi közt azt állítja, hogy midőn a gyepe omnibuszokon kifelé hajtattak, a gyermekek borsó-ágyukat (borsólöveg) hajigáltak egymásra!

Jó, hogy a tudósító az omnibusz tetején, a híres »Wolwich Infant« óriás löveget nem szerepeltette mely 7—8 mázsás golyókat szokott hányni.

Fejtörésül.

1. A Kisfaludítársaságnak,
Három száz vers hány vers?

„Egyse... Megfejté Ióso Köröly, Béla és Gerő.”

2. A Nyelvbakternek.

Mi az, a mi kicsinyítő raggal vastagabb és nagyobb, mint a nélkül? Ha megfejté, egye is meg.

„Hör. Horka.”

Ha

Kőcz Gyulát megválasztják Győrött, ezt írja a Pesti Napló:

— Pártunk jeles kapacitása Kőcz, szavazattöbbséggel meglelt. S mert e választás első volt az országban: ez első győzelmet kedvező ómennek kell tekintenünk kormánypartunk végdiadalára nézve, minthogy »omne initium durum,« s »a ki jól kezd, jól végez!«

Ha pedig

Kőcz Gyulát megbuktatják Győrött, a Pesti Napló ezt írja:

— Pártunk jeles kapacitása Kőcz, szavazatkisebbséggel elesett. S mert e választás első volt az országban: ez első bukást kedvező ómennek kell tekintenünk kormánypartunk végdiadalára nézve, minthogy »az nevet igazán, a ki utoljára nevet,« s »a cigány is megverte fiát, mikor először nyert!«

Viola, ubi es?

— Vezérezik a Magyar államból. —

(J. K. *) »Hol vagy István király? téged magyar kíván!«

De hol vagy Viola? téged Magyarállam kíván!

Jó katólikus pártunk kereszteshátú vezére, a hegymögé vonult viola, nyakába vevé a világot, hogy szerény természeténél fogva kikerüljön egy megtisztelő demonstratiót, minthogy őt példás becsületessége miatt s rajzolási képességéért, melylyel váltók alá idegen neveket művészi tudott lekörmölni, a pesti rendőrség a lakáshiány idején, ha nem is drágasági pótlékkal, de in natura szállással akarta jutalmazni.

Violánk, pártvezérünk e megtiszteltetést nem kívánta elfogadni, s előle — bujonez szabadonez ujságfirkonozok henczegő szavaival élve — megszökött. Bár sokan gyanítják, hogy főtiszt. Haynald ő eminentiája kalocsai kertjének magányában huzódott meg, (s ezért nem szereti az érsek a kertjében sétálókat,) mégis valószínűbb a bideskuti apáczafejedelem asszony azon állítása, hogy ő látta Violát éjjel Illésként elevenen tüzes kocsin ragadtatni menyországba.

Tehát ne is keresse a rendőrség a nyári lakás felajánlásával. Maholnap kanonizálni fogjuk őt.

Örülünk bár megdicsőülésének, de a válás fáj, s önkénytelen tolul ajkunkra a fájó kérdés: Viola, ubi es? Mert hiszen ő volt legkortesebb kortesünk, s szent Cziráki szent Apponyi és szent

*) J. K. nem azt teszi ám, hogy e cikket Jósika Kálmán írta.

Pauler szentháromság nevében mint a kortések védszentje fog kanonizáltatni nagyhatalóságáért.

Ezért van köztünk a nagy sirás-ivás. Hinc illae lacrimae — Christi.

Carafa párt?

— A Reform eredeti levele. —

Tisztelt baloldali hirlapok!

Önök azt az epíphetont ruházták a mamelukokra, hogy »Carafa-párt,« holott (nehány számba sem vehető baloldali választó le sz u r a t á s á n kívül) e párt csak boros és pálinkás tüvegek felett tartott eperjesi vértörvényt székelt, csak néhány százezer palaczkot nyakalt le, és lövetett ki ugyanannyi dugót.

Ez ellövdözött dugók nevében kérjük: ne nevezzék e pártot egyelőre Carafapártnak, hanem Parafa pártnak, mint a mely czim ugyan csak rájuk fér.

Megkülönböztetett durrogással

Azok a kiüvegöltetett dugók.

Járjon a pofa!

Utazott egy földes ur egyik falubeli paraszt kocsiján, rá akart gyujtani, azonban nem levén gyűfája a kocsistól kért.

Sokáig keresgélt az, végre nagy nehezen tudott a dómány meg a puruszli zsebből egy szálat elő teremteni s ily szavakkal nyujtotta át a földesurnak:

— Járgyon ám a pofa tens uram, mer nincs több!

A pesti központi igazoló bigottság,

vagy:

a pártpaklizás,

avagy:

»semmi sem szent a sápornek,«

vagyis:

„sápieni est consilium mutare in melius.“

avagyis:

a zsófialmi és florenti Simonynak felettébb való módon való rugkapálódzásai és cigánykerekei a városházán.

Hős valóság, nem költemény.

Motto: Jártál e már Szenttamason?

Háltál e már szalmazsákon?

RUGD LE bagarjádát, Muzsám! s kulimászba befenjed,
Hogy méltó színben díszeljed Simon arezszone mellett,
Akki jeles prókátor a tyúknak, veszteje pörnek.

Akki subiczkfetekés bajszot paragrafba pödörget.
S míg a bal égbe nyomul: jobbik fele földre ko-
nyulgat,

Fürtei meg szanaszét vasvella gyanánt de vonulnak.

Sápadj hold! sápoj szélvész! s hir kürtje te, sápits!
Együtt vannak mind, központiak, itt mi hiány sints!
Elnökül asztalfőn Havas túl, ama kékbeli férjfi.

Akki a finomságot vastag adagba kiméri.
Kész szolgálni »közös hont«, béke ha van, s ha
ribiljő;

Bach s Andrásynak elmondá: »kormányzata mily jó!
Bizhatik ebben mindkét párt, hive jobb vagy a balnak,
Ő minden kormányfőnek szavazott bizodalmat!

Friss, garibaldiüme-g-színnek örül, orra kiváltkép.
Paprikacső közül haragos tüze jajbe kiválnék!
S hogyha megorrol: szép kanpulyka gyanánt nosza

berzeng.

Fölfúvalkodik, és pukkongva forogva kiterjeng.

Űl Szentkrályi, a Mór, nyájaskásan perorálva,
S nem-szent Krályi, a Pál, zörgős lábszárakon állva,
S kompaktor Boldogtalan; a tenyerében a gummi.
Gummi a markába, tudnillik arabika-hummi.

Hátra csavart nyakkal szól vissza a Pálfi az Albert,
Kék szemüvegje alól láthatsz ki belőle Quaksalbert.
Dudelsack Polifém virslis, Vecsei Sani, bótos.

Froschfresszer Márkus szuster, dialektusa tótos.
Schriedlechner, kifnyit, veknyit sütögetni tudó pék,
Hol van, ezen neveket ki nem ismeri? — Mind sza-
vazógép,

Pár szabadelvü tagot kivevén. S mind törüli
metszett,
Státusférü ez; s a baloknak aranzsiroz heczeit!

Ámde a »zsófialmi« Simon székébe leül; és
Elnök hákog, prüsszint, csönget — s megnyil az ülés!
(Folytatását lásd a laptudósításokban.)

Egyetemiskaságok.

Bizonyos Lubrich Ágostot egyetemi tanárnak
neveztek ki, miért a paedagogus Márki József — ugy
gondolta, hogy méltán, — haragudott. Kérdi egy alkal-
lommal nevelési ügyekről társalgás közben:

— Mint nevelné hát tanárságod a gyermeket
legbiztosabban az alázatosságra?

Mire az egyetemi tanár felelé:

— Az oltári szentségnek minél gyakoribb él-
vezete által!

Előadásaiából.

— »Ha feleséget venni akarnak, e két kérdést
intézzék az illető leányzóhoz:

1. Mit tart a vallásról?

2. Tud e főzni? Mert az olyan nő, a ki nem tud
főzni, megkeseríti a férjnek még a szerelem falatját is!«

Mi dukál egy Feldwebelnek?

Keményen fogai közé szorított szivarkával, sűrű
füstöt eregetve ment az önkénytes az utcán? Nem
igen tekintgetett se jobbra se balra, s így történt,
hogy a tulsó oldalon elmenő »Feldwebelt« nem vette
észre, s nem is szalutált neki. A Feldwebel meg-
sértve érezve magát e miatt, átkiált az önkénytes után
németül:

— Sie Freiwilliger!...

A megszólitott meghallja a szót, s illő tisztelet-
tel megáll.

— Wissen Sie, Freiwilliger, was einem Feld-
webel gebührt?

— Ja wohl, Herr Feldwebel.

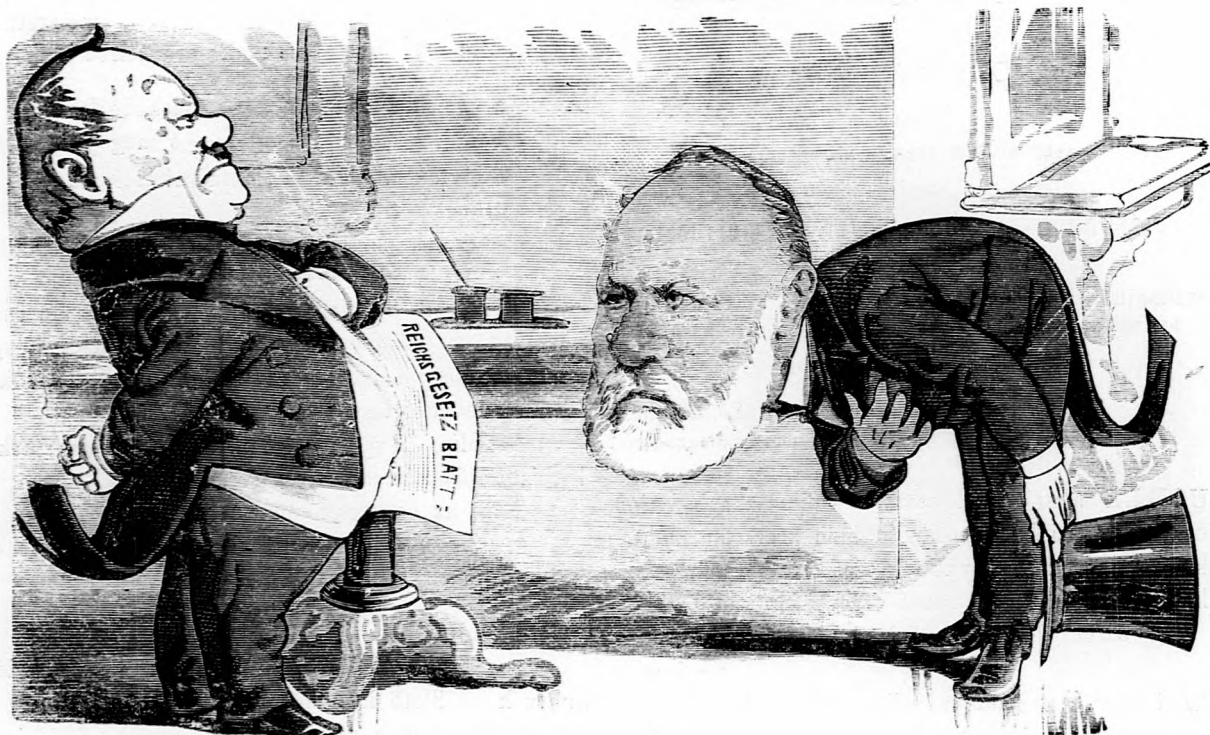
— Nun?

— Erlauben Sie mir eine Frage. Sind sie ein
wirklicher Feldwebel?

— Ja.

— Nun, so gebührt Ihnen täglich 35 kr., ein
Kommislaibl und eine Portion Menage!

Tempora mutantur, —

Bachhoz: — Euer Excellenz, én vagyok az az öreg Havas, tetszik tudni, a ki exciádnak bizalmat szavaztam. Tekintsen el exciád arczom republikánus szineitől, s mint gutgesinnt polgárt kegyeskedjék egy kis ordóval jutalmazni meg...

Választási adomák.

A jobboldali képviselő jelölt czifra magyar dikciót eresztett meg a sváb választóknak. Mikor töviről hegyire elmondta a mi szivét nyomja, azt kérdi befejezésül a figyelmes hallgatóságtól:

— Hát megértettetek?

— Jo, jo! feleltek a svábok. Éljen der Potai Pista pátsi!

A választásokat megelőző »ivodalom«-ban a zsidó választópolgár is részt vett. Izlett is neki a bánat üző egri-veres, és másféle Noe által feltalált ital, úgy hogy határtalan jó kedvében a cigány felé kiáltott:

— Ne ezt a nuthát huzd moré, hanem az én khedves dalomat: »Szár az ágon kis gerlicze tubákol!«

Az erdélyi oláhfalusiak ugyan istenadta honatyákat küldögetnek az országházba.

Multkori képviselőjük Henter Géza nem tudott olvasni, a mostani jelölt Urvári journalista pedig nem tud írni.

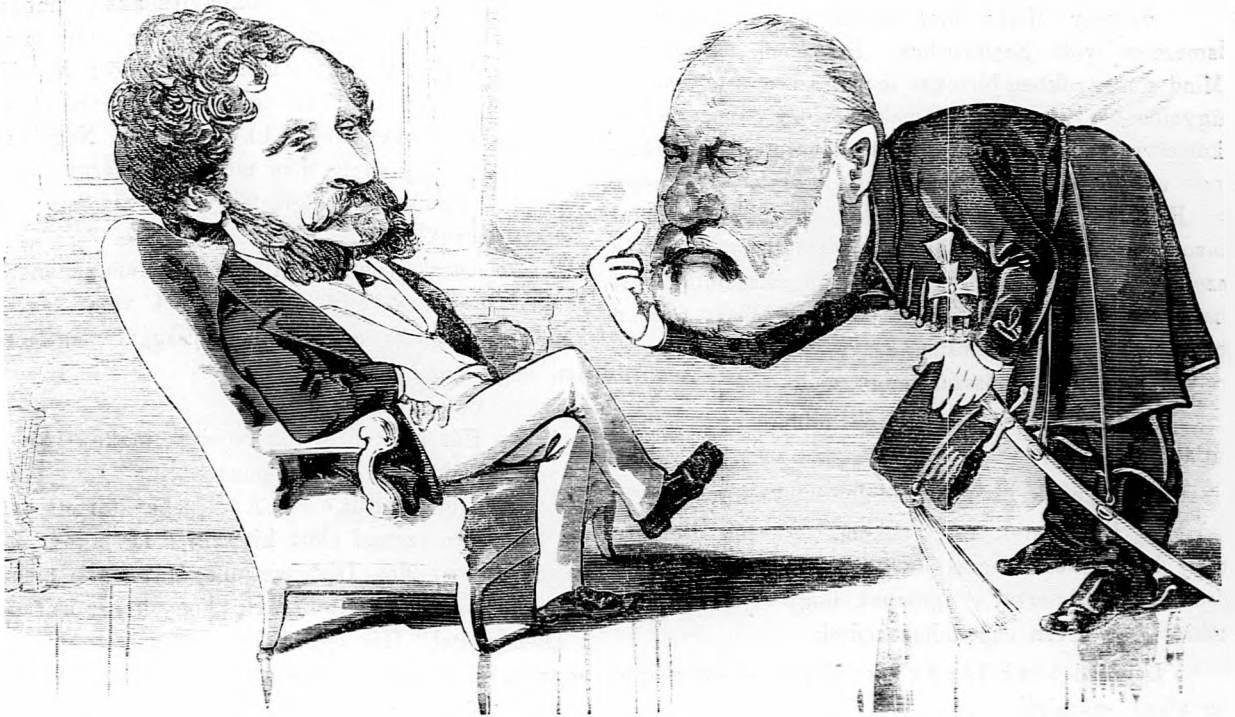
A gorondi plébános a jobboldal jelöltjének olyan kortes nótát faragott, melylyel perduelliumot követ el, azt tanácsolván a jelöltnek, hogy ő nyissa meg majd az országgyűlést. Ő felségét pedig ne engedje szóhoz jutni; ez egy kis Crimen laese majestatis. Reméljük, ad audiendum fogják citálni érte.

Itt következik a vers:

A jobb pártnak zászlója szent,
Az lobogjon alatt és fent
Országgyűlés megnyitáskor
Szóljon értünk Horváth Károly.

Ily férfiú kell most Pestre,
Ki hazáját így szeresse,
Kiálcuk hát ezer langból:
Élj küvetünk Horváth Károly!
Nyomatat Munkácsen Bláyer Pinkásznál 1872.

et köpenyegiones mutantur in illis.

Andrássyhoz: Nagyméltóságod én vagyok az az öreg Havas, tetszik tudni, a ki már 47-ben itt viseltem a forradalmi piros kokárdát, s ennek élénkségét semmiféle provizórius kormányforma üldözései daczára sem engedtem elhalványolni, sőt következetesen igyekeztem növelni azt! Az alkotmánybeütéskor én is illumináltam. Kész vagyok magamat a pesti központi igazoló bizottság elnökéül ajánlani ...

Hanem még annál füresább kortesnótát csakugyan nem termett a választási Parnassus, mint a minőt Guthi tasnádi képviselő ellenjelöltjének főkortese Szongoth Jakab készített saját becses személyének dicsőítésére.

Tasnád város járás népe,
Rám hallgass, a fő ör ményre!
Én vagyok a ti kalmártok
Velem esztek, velem isztek.

Tömpénéél.

Hol van nagyobb korhely mint én?
Sok pénzt elkártyáztam már én.
Igaz, hogy hogy nem az enyémet,
De mit esiptem, — az enyém lett:

Tömpénéél.

Voltam én már kereskedő,
Galand, perklivel seftelő,
Igaz, hogy pankrótot mondtam,
De a pénzt zsebembe raktam

Tömpénéél.

Rázsó Lipi jó pajtásom,
Nektek követül ajánlom,

Régi Stir-féle czimborám
Inni, aludni jól tudám.

Én nállam.

Küldjétek hát öt követnek,
Hisz itt úgy se kell senkinek.
Alispányságból le maradt,
Ne aludja itt a nyarat.

Én rajtam

Gúthyt meg ne választátok!
Mert kisebb lesz az adótok!!
Vagy jobb az executió?
Ugy hát nektek más nem való

Csak Rázsó!

Jó menség.

Férje távollétében a házi baráttal társalgott a fiatal asszony. A szobalány belép, s jelenti, hogy az orvos van itt. Az asszonyka a tété a tété félbeszakításáért haragosan rá rivall a szobalányra:
— Beteg vagyok — nem fogadhatom!

Egy kortesvezér a javából.

Borbély Miska mint szelleműs, jovialis ember, ismeretes volt Szabolcsban, Hevesben, Bereghben. Mind e megyékben birtokai levén, szeretett a megyék ügyeibe beavatkozni, s kinek Borbély Miska volt a kortesvezére, az ehetett, ihatott, alhatott egész lelkének nyugodtságában, mert megválasztatása, — hogy a »Reform« kifejezésével éljünk: — »több volt mint bizonyos.« Egyszer N.kállóba vezette vagy két száz szekeren a választókat, s midőn az akasztófa alatt haladtak volna el, leszállítja Borbély Miska az ő bocskoros-nemeseit s őket a vesztőhely alá vezérelvén, komoly pathósszal imigy szólt:

— Czimborák! tartásatok fel jobbkézetek három ujját.

Az atyafiak hiven engedelmeskedtek.

— Esküdjetek meg nekem, — szólt Borbély mély kenetteljes hangon, — itt e szent helyen, hol őseitek dicső hamvai nyugosznak, hogy nekem minden tekintetben hiven engedelmeskedtek.

Légrázó »esküszünk!« döngött el egyszerre az ajkak százairól.

— No, most már folytathatjuk utunkat, — szólt Borbély, s az atyafiak könyekig elérzékenyülve kapaszkodtak föl szekereikre. »Éljen a mi vezérünk téns Borbély Mihály ur.« — kiálták valamenynyen, s dehogyan szegték volna meg esküjüket!

Egyszer Beregszászba vitte Borbély Miska bocskoros hadát. Midőn a Tiszához értek, imigy szólott hivihez:

»Fiaim! Ha vannak köztetek netalántán olyanok, kik egyszermászor tréfából egy kis gázt vetettek a más ember holmijára, vagy teszem, egy pár tinócskát, csikócskát nem a saját ólaitokból hajtottatok »tévedésből,« a vásárra: csak térjetekek vissza szépen tüzhelyeitekhez, mert nem szeretném, ha egykét emberért az egész kompániánk becsülete csorbát vallana.«

Néhányan egyszerre csak kikerekedtek nagy megilletődéssel az atyafiak közül s egymás után párologtak el a Tiszapartján levő csalitosba, onnan nézve, hogy szállítja át hadát »Miska téns ur« a kompon győzelemre.

A katona nem beteg hanem...

Megbetegedett az önkénytesbaka, mokány műszóval élve: frájbilizs. Látogatására jött szintén baka barátja által »Dienstzettel« küldött be »Vorgesetzter«-einek, melyben jelenti, hogy »betegsége« miatt nem jelenhet meg a kaszárnyában. Négy napig volt beteg, négy napig nem ment a kaszárnya tájéka felé sem; ötödik nap végre fölgyógyulván ismét csak be kellett rukkolnia.

Reportra vezették. A kapitány megpillantva a belépőt, asztaláról egy teleirt papirt vesz kezébe s hiven vissza nem adható magyarsággal megtámadja azt, hogy hát hol volt?..

— Beteg voltam.

— Hát mért nem azt bejelentetted?

— Küldöttem be »Dienstzettel.«

— Dienstzettel? — A kezében tartott papirt az önkénytes szemei előtt kifeszíti s ide s tova mozgatja. Hát ist das Dienstzettel? Hát maka mondd lenni eztet »Dienstzettel?« Hát hogy kellsz irni maga a Dienstzettel? Hát úgy kellsz irni a katona »petek vagyok?..« nem tudsz maga becsületesen irni?

— Kérem alássan kapitány úr, én nem tudom becsületesebben kifejezni azt, hogy beteg vagyok, magyarul, mint a hogy épen kifejeztem, t. i. hogy beteg vagyok.

— Maka nem tudsz becsületesen kifejezni? Hát tudsz én! Werde ihm schon zu wissen geben. Katona nincs petek soha; katona marodi... tudja maka Freiwilliger?... marodi!

Diák eskü.

A p. i. kollegiumbeli diák pattogatott kukoricát vásárolt a kofánál; meglát mellette egy cifrán kionazott bicskát, enyves keze tüstént a plundra zsebbe tüntette el. Azonban csakhamar észrevette a kofa a veszteséget s megszólítja:

— Kedves gyiák ur, nem látta a bicskát? csak az imént volt még itt.

— Én? én megesküszöm, hogy nem vittem el. S elkezd nagy ünnepélyesen:

»... quae maribus solum tribuuntur mascula sunt, mascula...«

— Jaj! — kiált a kofa, — ne átkozza el apját anyját kedves gyiák ur azért a hitvány bicskáért!

Isten hatalma.

Ráfogták a cigányra, hogy kutyát vert agyon, megsütötte és megette; így a merre csak megfordult, merő »Vau, Vau!« hangzék feléje az emberek ajkairól, nem csekély bosszúságára.

Egyszer egy uri ház előtt elhaladva, a lak tulajdonosa szintén váuzni kezdett rá az ablakból; a more is megállt és szemeit égre emelve, mondá:

— Isten! bizony nagy azs a te hatalmad, mikor ezst azs urat, a ki csak most is még ember vót, ugató kutyává változtattad!

Ez óta békében hagyták.

Az életmentő kolbász.

Egy jogászhoz épen midőn vacsoráját füttyülte el, belép gazdasszonya; megjegyzendő, hogy a jogász nagyon ideges volt.

— Most itt van ugy-e! miért szekirozott a multkor? rivalg háziasszonyára: mindjárt szétmorzsolom vagy kettéharpom.

A megrémült asszony, ki éppen a szatócstól jött, magával hozva egy 5 kros kolbászt, ijetteben kikapta zsebéből és azzal akarta magát védeni.

— Azaz bocsnat, szólt az éhes jogász meglepetve, inkább a kolbászt harpom szét! — És az asszony élete mentve lön.

Műfordítások.

A német ajku Hansi fiut szülei magyar iskolába küldték, hogy a magyar nyelvet elsajátítsa. A rektor ur tehát a többi tanulók szívére kötötte, hogy jelentsék neki tüstént, ha Hans németül beszélne.

Nem sokára erre egy fiu felszólalt:

— Kérem tanító ur, Hans németül beszélt!

— Ejnye lánczos lobogós, szólt a tanító, és mit mondott?

— Hát azt mondta: A há!

— Ej ej, dörmögött a rektor s zavarba látzott jönni. Hát te magyarul hogy moradtad volna?

— Ühün! felelé rá a fiu.

Hát ő megfagyjon?

Kemény volt a hideg s csak úgy didergett családostul a more, hogy a foga is vaczogott.

Neki ment hát a pap kertkerítésének s ugyan-csak tördelte a karókat, de rajta vesztett, mert a pap ott találta.

— Hogy mered a kerítésemet lopui? mordúl rá a pap.

— Hát in tistelendé atyasága kerítésinek kedviért megfagyjak? rivall vissza a cigány.

Az istenke.

— Édes nénikém, — kérdi a téplommal egybekötött piaristák zárdája előtt elmenő kis leány egy tubákos agg asszonsyságtól, — ki lakik abba a nagy házba?

— Ki más édes leányom, — érté a jó néne a templomot, — mint az istenke!

Alig haladnak tiz lépést, midőn az egyik emeleti ablakból hosszú száru pipáját előrenyujtva, nagy kényelmesen kikönyököl a világot dohány füsttel fumigáló tisztelendő ur.

Észreveszi ezt a kis leány, s egész gyermeki ártatlansággal oda sugja a néninek:

— Erzsók néne, lássa csak, ... ott néz ki az istenke.

Szerkesztői subroza.

— Debreczen, M. S. Se hideg se meleg. — Don Linealdos pár adomája jó. A furesa eposz töredék idejét multa. Kár érte. Incipiat iterum. — Pest, K. A. Jogosult elkeseredés. Miért nem intézte egyenest rendeltetési helyére? — Pluto. Semmi diabolikus nincs benne. Tehát nem is festjük a falra. Másodszor talán jobban megy. — N—y L—s adomáinak helyet szoritunk. — A r o k o n g y i l k o s s á g sok változatban meg volt már irva. — Biróválasztás. Képviselőválasztás utánra hagyjuk. — A cigány hazája. Régibb a nagyidai puskapor históriánál. Apróságaiból egy kettő elmés. Magán levelet szívesen írának ha Briareus volnánk. — Almási. Háromból kettőt ha kiveszünk, marad egy a kosárban. — L. N. elkövetett verse megbocsátatik az elmés prózáért.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő

JÓKAI MÓR.

Lakása: Státió-utca 80-ik szám alatt.

Pest, 1872.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Barátok-tere 7-ik szám).

Hirdetések felvételnek:

NASCHITZ JAKAB.

hirdetményi irodájában, Pest, József-
tér 12. szám alatt.

és Bécsben Kärntner-strasse 8. szám
I. emelet.

Rajzolja

JANKÓ.

Metszi:

POLLÁK.

1000 forint fogadásul,

hogy az egész birodalomban és sok más országokban senki sincs, ki miként

BRAUSWETTER JÁNOS, chronometer- és műórák: SZEGEDEN (szülővárosában)

12 éven át külföldön és a francia Svájc legjobb órágyáraiban az óraművésze minden titkait magáévá tette, a hozzávaló gépeket beszerezte, és

Münchenben

az elméleti és gyakorlati vizsgát ott addig még senki által meg nem közelített eredménnyel leletette volna; ki továbbá üzlete 22 évi főnállása óta annyi órát és mindezeket, újakat ugyanint javításokat, saját találmányu gépek és eszközök segítségével, 40 évi tapasztalás alapján, saját vezetése alatt oly jó állapotba helyezte, és szemlévesen, a zsebórákat függő vagy fekvő, egyszóval minden helyzetben és rászokásokban oly arányo-

san és pontosan szabályozva adta volna át a t. cz. közönségnek, mint azt ő tette és jövőben is tenni fogja. Azonfölül tölem minden óra vevője egy 10 évi és minden javítás megrendelője 5 évi írásbeli jóállásról szóló iratot kap, használati utasítással együtt. — Hogy a mondottak folytán óráim minden tekintetben a legjelesebbek, legpontosabbak és legújantósbak az magától értetk. Igen gyakran ismétlődött utánrendelések és dicsérőlevelek, cs. k. katonai és polgári egyenétől, valamint órasóktól, még fővárosokból is, bizonyítványok, bizonyítékok töménytelen száma mik a mondottak igazságát megerősítik, nálam megtekinthetők. Segédek nagy száma, kik nálam dolgoztak és tanultak, ezt szintén bizonyíthatják

Arany-és ezüst-órák és lánczok a m. kir. ellenőri hivatal által megvizsgáltatvák, és minden nemben a legnagyobb és legdiszbe választékban kaphatók

Férfi órák.	Fr.	Hölgyórák.	Fr.
Ezüst cyl. óra 4 rubinnal	10-12	Ezüst cylinder	13-18
" " felpattanó		Arany női órák 4 és 8 rub. 3. sz.	25-30
aranszegélyvel	13-14	" óra, zománcz.	13-36
cylinder dupla tokkal	15-17	" detto, arany fed.	36-50
kristályüveggel	14-17	" detto, zománc gyém.	42-45
horg.-óra 15 rub.	16, 18-20	női óra krist. üveg.	42-45
horg.-óra dupla tok.	18, 20-24	" detto, duplat. 8 rub.	38-48
angol horgony-óra kristályüveggel	18, 20-24	" detto, zománc. gyém.	58-65
ugyanazok dupla tok.	23-28	" női horgony-óra	42-48
horg. rem. fűlnél felhuzható, krist. üveg.	30-36	" " kris. üveg.	56-60
detto dupla tokkal	35-40	" " dupla tokkal	50-56
tábori horgony rem.	38-45	" detto, zománc. gyém.	70-80
Arany horg.-óra 15 rub. 3. sz.	38-40	Serkentő, órával együtt 7 ft.	
" arany fedéllel	45, 50, 55-50	8napos 13 ft., mely gyertyát is gyújt 9 ft.	
" horg.-óra dupl. tokkal	55-60	Ezenkívül minden egyéb kívánató óra kapható, ugy munkás-órák is.	
" arany fedél	65, 70, 80-100	Inga-órák legnagyobb ráktára.	
" horg.-óra kris. üveg	42-44	Minden napi felhu.	10, 11, 12 frt.
" arany fedéllel	60-75	Minden 8 napi felhu.	16, 20, 22 "
remontoir	65-100	Óra-és félóra-ütéssel	30, 33, 35 "
detto dupla tokkal	100-400	Negyed-és óra-ütéssel	50, 55, 60 "
		Hónap-szabályzó	28, 50, 32 "
		Inga-órák bepokolásáért	1 ft. 50 kr.

Ezüst óralánczok 3-8 frtig, hosszuk 6-15 frtig, 3-mas számú aranylánczok rövid 15-70 frtig, hosszú 35-100 frtig. Órák, melyek nem tetszenének, kicserélhetnek. Órák, arany s ezüst a legmagasb árig cserébe elfogadhatnak, Vidéki megrendelések a pénzösszeg előleges beküldése vagy utánvét 4295 mellett pontosan teljesítetnek. —*

INGYEN

egy-huszd részjegy, egy 400 frankos török-birodalmi sorsjegyből, melynek értéke 5 forint (s melyet mindenkör a napi árfolyam szerint vissza, váltunk) ha az alatt jegyzett sorsjegyek 4-ik részlete le van fizetve, melyek 15-20 frttal olecsoban adanak, mint eddigelé és pedig:

1 darab 400 frankos törökbirodalmi sorsjegy 19 havi részletben 5 frtjával.

1 darab 100 frtos Magyar kir. 1870-diki sorsjegy 27 havi részletben 5 frtjával.

1 darab 100 frtos 1864 diki Államsorsjegy 22 havi részletben 8 frtjával.

2 darab braunschweigi 20 talléros-sorsjegy 19 havi részletben 5 frtjával.

Az első részlet lefizetése után a vevő az illető sorsjegyek egyedüli tulajdonosa és a teljes nyereményben részesül.

A nálunk divó berendezés szerint kívánatra összeállítunk a legkedveltebb sorsjegyekből csoportokat, melyeknél azon előny jár, miszerint a résztvevő mindjárt az első részlet lefizetése után és a fizetés egész tartama alatt egyes egyedül játszik valamely nyi nyereményre nézve.

A csoportból az egyes sorsjegyek egymásután kiadtnak, ugy hogy még a lefizetés folyta alatt eredeti sorsjegyek birtokába jut a vevő.

Sorsolási jegyzékek, mindenkinek ingyen küldetnek.

Vidéki megrendelések gyorsan és kívánatra utánvét mellett teljesítetnek.

Károly és Lasky

váltóüzletük,

BÉCS,

Bellaria-Strasse 4. szám alatt.

NYILT LEVÉL!

A t. cz. közönséggel bátorokodom alázattal hogy tudatni, nagy raktárom folytán azon kelles állapotban vagyok a családi varrógépek árát leszállíthatni és pedig:

WHEELER és WILSON-féle

50 frttól kezdve.

Továbbá gyár ár mellett: Howe, Anger, Singer Grover s Baker-féle varrógépeket ajánlhatók

Kéz-varrógépeket 20 frttól kezdve és főlebb.

a t. cz. közönség kögyébe ajánlvá

—* 4335

WEISZ D.

PEST, József-tér, 14-dik szám alatt.

Régiség- és ásványgyűjtemények

3 frttól kezdve felfelé

valamint válogatott ékszer-tárgyak, ó-és ujdivatnak minden árban kaphatók az

érem-, ásvány- és régiségtárgyak
irodájában, a Lloydépületben.

—1 434

Durch die innigen Beziehungen und den lebhaften Verkehr zwischen den Hauptstädten der beiden Reichshälften fanden wir uns veranlasst für den

„Neuer freier Lloyd“

eine Redactions- und Administrations-Repräsentanz
in Wien (Kärntnerstrasse Nr. 8, I. Stock) zu errichten.

Wir empfehlen daher diese unsere Repräsentanz der Aufmerksamkeit der geehrten Direktionen der

Bank-, Verkehrs-, Versicherungs- und industriellen Unternehmungen,
sowie der Geschäftswelt im Allgemeinen, und ersuchen sich in Allen den „Neuen Freien Lloyd“
betreffenden redaktionellen und administrativen Angelegenheiten für **Wien** an unsere Wiener
Repräsentanz zu wenden.

Mit ausgezeichnete Hochachtung

Alex. F. Heksch. **Jacob Naschitz,**
EIGENTHÜMER und **VERLEGER** des
Neuen Freien Lloyd.

In Verbindung mit oben genannter Repräsentanz errichte ich eine
Generalagentur als Zweigniederlassung

meiner in Pest bestehenden concessionirten und wechsellgerichtlich-protocollirten

Annoncen-Expedition

der in Pest erscheinenden Blätter: Pester Journal, (politisches Tageblatt), Magyar Állam, (politisches Tageblatt), Üstökös, (ältestes und verbreitetstes Witzblatt Ungarns), und ersuche ich sich ebenfalls in allen, diese Blätter betreffenden Angelegenheiten an die Wiener General-Agentur (Kärntnerstrasse Nr. 8.) zu wenden. Es ist Sorge dafür getragen, das in allen hier genannten Blättern der **1873-er Wiener Weltausstellung** die grösste Aufmerksamkeit gewidmet werde. Da es der Wiener Geschäftswelt im allgemeinen, den Industriellen aber im besonderen höchst wichtig sein muss, in einem so hervorragenden Absatzgebiete, wie es Ungarn und seine Nebenländer ist, ihre Artikel und Fabrikate bekannt zu geben, so glaube ich denselben durch Errichtung dieser General-Agentur die grösste Bequemlichkeit geboten zu haben, um so mehr, da diese General-Agentur jeglichen Auftrag auch in alle hier nicht genannten in Ungarn erscheinenden Blätter bereitwilligst besorgt.

Jacob Naschitz,

Annoncen-Expedition, Pest Josefsplatz. Nr. 8.
u. Wien, Kärntnerstrasse Nr. 8.

ÁRELENGEDES.

A Wheeler és Wilson-fél

varrógépek

gyári társaság

New-Yorkban

tisztelettel jelenti, hogy
készítményeinek árát le-
szállította és hogy csakis

Pesten

OHM C. O.

főképviselőjénél

József-tér 15. sz.

legjobb hirben álló csa-
ládi varrógépei

70 frttól kezdve valódi minőségben beszerezhetők.

Figyelmeztetük a t. cz. közönséget, hogy minden más,
ajánlat valódi készítményünknek csak csaláson alapszik se,
intéssel vagyunk lelkiismeretlen gépkereskedők ellenében
kik nem áktalanak védbélyegünket meghamisítani. Képes
árjegyzék kívánatra kiszolgáltatnak és elküldetnek

— 4339

ÁRELENGEDES.

Császári királyi kizárol. szabadalom.

AMOR-ARCZ-KENŐCS.

(„A M O R“ GESICHTS-PASTA)

A főrangu nemesség és mélyen tisztelt közönséget
figyelmeztetjük legmagasb szabadalommal kitüntetett
„AMOR“ Pastánkra, miután annak használata által
nemcsak a májfoltok szepülök, pattandók és egyéb bőrbajoktól menekül az arc, hanem a bőr finomságát és fris-
seségét változatlan megtartja, és az arc már néhány
napi használat után mintegy megifjodva néz ki, mely
eredmény semmi más szer, mint csupán ezen cs. k. szab.
„AMOR“ Pasta által érhető el.

1-3 4354

Egy eredeti csupor ára 1 forint 50 kr.

Egyes egyedül kapható: GRAND BAZAR METROPOLE.

ROSENBAUM M. és DEUTSCH.

Bécs, Praterstrasse 18., Grand Hotel de l' Europe.

➔ Szétküldés utánvét mellett. ➔